

TISKOVÁ ZPRÁVA:

František Skála - Cesty

20. 2. 2014 - 18. 5. 2014

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě

Komenského 10

Jihlava

František Skála jako široce rozkročená umělecká osobnost je širší veřejnosti znám už od dob razantního nástupu skupiny Tvrdohlaví či svou výstavou v pražském Rudolfinu v roce 2004. Jeho práce je prochnutá jedinečnou fantaskní poetikou a smyslem pro nadsázku. Oproti běžnému spíše technicistnímu pojetí multimediálního uměleckého projevu hojně využívá přírodních materiálů (nejčastěji dřevo), které ovšem neváhá kombinovat např. s plasty (, ty ale v jeho podání opět nabývají podob tajuplného mytického světa) a probouzí tak v divácích živou formou otázky rozporu a souladu přírodního a kulturního, časového a věčného. Charakteristické jsou materiálově- smyslové kvality jeho prací, překvapivá hra s měřítkem a prostorem či magické pojetí úlohy světla. Na výstavě v OGV nazvané „Cesty“ představí mimo jiné práce z cyklu HEADLANDSEEHEADS (2003), práce k autorské knize Skutečný příběh Cílka a Lídy (2007), známá auta z dílny Saigon teamu a také poetické Listové obálky. Koncept výstavy jako spektra různých skutečných i pomyslných cest připravil sám autor.

HEADLANDSEEHEADS

Hlavy vytvořené z mořských řas „kelp“ vyskytujících se na západním pobřeží USA. Vznikly během několika rezidenčních pobytů v Headlands Center for the Arts u San Franciska na základě grantu Arts Link program v New Yorku.

Umělec fascinovaný estetickými i technickými vlastnostmi této magické rostliny vyvinul v průběhu 90.ých let originální metodu, kdy pomocí speciálně vyrobených nástrojů tvaroval obličej způsobem zcela odlišným od všech ostatních sochařských postupů.

Sám autor o tom hovoří jako o spirituální činnosti na pomezí magie plastické chirurgie, kdy je mnohahodinová koncentrace i fyzicky náročná práce odměněna hlubokým zážitkem animace bytosti pocházející z transkulturního zázvětí.

K cyklu byla vydána kniha „Headlands - Země hlav“.

SAJGON TEAM

František Skála & spol.

Výstava představuje proslulé „SAJGONÁŘE“ vyráběné od roku 1987 až po současnost. Tyto modely vozů dostaly název od historiky s nákladním automobilem, zapadnutým po nápravě do bláta poblíž rodinného sídla Františka Skály. Místo události bylo pojmenováno „Sajgon“. Během velikonočních svátků jsou každoročně vyráběna dřevěná a kovová auta z odpadových materiálů, protahována blátem, nacpávána suchou trávou, zapalována a jinak destruována k obveselení dětí i dospělých. Konstrukce vozů byly v průběhu 23 let přizpůsobeny tomuto účelu a na jejich výrobě se podílejí kromě rodiny F. Skály i další autoři.

Vznikla tak originální kolekce sochařských objektů – hraček, s důrazem na patinu vytvořenou během cesty krajinou.

LISTOVÉ OBÁLKY

Každé ráno cestou do atelieru v období několika podzimních měsíců, kdy odumírající příroda předvádí svoji invenci, otrhat čerstvě probarvené favority lehce zalisovat podle druhů a tvarů, určit vzájemnou polohu, barvu a velikost. Tenhle ano, tenhle ne. To vše k oslavě světa a boží slávy.

Každá obálka obsahuje nepřenositelný zážitek zázraku celodenní práce s pestrými i jemnými barevnými odstíny listů, které nelze uspokojivě reprodukovat tiskem, neboť jejich nositelem je živý materiál s nostalgickým poselstvím odchodu.

SKUTEČNÝ PŘÍBĚH CÍLKA A LÍDY

Nápad vytvořit fotografický seriál v reálném lesním prostředí se zrodil v roce 1989 při dokončení legendárního seriálu Velké putování Vlase a Brady, kdy se na poslední straně objevilo několik fotografií, které zachytil tučňák Michal. Jsou na nich lesní bytosti, vytvořené F. Skálou v postmoderní atmosféře doby jako volné plastiky. (Lesojan 1988, NG; Datel 1987, Východočeská galerie v Pardubicích).

Fyzicky i časově náročná práce podobná animovanému či hranému filmu, obnášející přípravu loutek, prostředí a fotografování v reálném čase ročních období, se protáhla z dvou měsíců na dva roky a rozdělila seriál na dvě knihy. Malou „úvodní“- Jak Cílek Lídu našel (Meandr 2006) a velkou - Skutečný příběh příběh Cílka a Lídy (Arbor Vitae 2007).

Výstava k této knize proběhla v Praze, Tokiu, Vídni a Muzeu Comiksu v Bruselu. Kniha posloužila jako předloha k filmu J. Svěráka „Kuky se vrací“.